

Prethodna pitanja

1. U području odgovornosti farmaceutskih laboratorija zbog cjepiva koja oni proizvode, je li način dokazivanja prema kojem sudac koji odlučuje o meritumu, u izvršavanju svoje suverene diskrecijske ovlasti može smatrati da činjenice na koje se poziva tužitelj predstavljaju ozbiljne, precizne i dosljedne presumpcije koje mogu dokazati neispravnost cjepiva i postojanje uzročne veze između cjepiva i bolesti, bez obzira na to što medicinsko istraživanje nije dokazalo vezu između cjepiva i nastanka bolesti, u suprotnosti s člankom 4. Direktive Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode ⁽¹⁾?
2. U slučaju negativnog odgovora na pitanje br. 1., je li članku 4. gore navedene Direktive 85/374 protivan sustav presumpcija prema kojem se postojanje uzročne veze između neispravnosti koja se pripisuje cjepivu i štete koju je pretrpjela oštećena osoba uvijek smatra dokazanim ako postoje određene indicije uzročnosti?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje br. 1., treba li članak 4. gore navedene Direktive 85/374 tumačiti u smislu da se dokaz, koji pada na teret oštećene osobe, o postojanju uzročne veze između neispravnosti koja se pripisuje cjepivu i štete koju je ona pretrpjela može smatrati pruženim samo ako je ta veza znanstveno dokazana?

⁽¹⁾ SL L 210, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 22., str. 3.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – Litdana UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Predmet C-624/15)

(2016/C 048/26)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Litdana UAB

Tuženik: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prethodna pitanja

1. Jesu li, prema članku 314. točki (a) i članku 226. stavku 11. Direktive 2006/112 ⁽¹⁾ i prema članku 314. točki (d), te članku 226. stavku 14. te direktive, dopuštena nacionalna pravila i/ili nacionalne prakse koje se temelje na tim pravilima, koja sprečavaju poreznog obveznika da primijeni maržni sustav PDV-a jer se prilikom provođenja porezne inspekcije od strane porezne uprave ispostavilo da su u računima PDV-a za isporučenu robu iskazani pogrešni/informacije/podaci o primjeni maržnog sustava PDV-a i/ili o izuzeću od PDV-a, pri čemu porezni obveznik nije za to ni znao niti mogao znati?

2. Treba li članak 314. Direktive 2006/112 shvatiti i tumačiti na način da znači da, iako je na računu PDV-a iskazano da je roba izuzeta od PDV-a (članak 226. stavak 11. Direktive 2006/112), i/ili prodavatelj je primijenio maržni sustav da bi isporučio robu (članak 226. stavak 14. Direktive 2006/112), porezni obveznik stječe pravo na primjenu maržnog sustava PDV-a samo kad isporučitelj robe stvarno primijeni maržni sustav i valjano ispuni svoje obveze u području plaćanja PDV-a (plati PDV prema maržnom sustavu u svojoj državi)?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006 L 347, str. 1. (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Žalba koju je 1. prosinca 2015. podnio VSM Geneesmiddelen BV protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 16. rujna 2015. u predmetu T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV protiv Europske komisije

(Predmet C-637/15 P)

(2016/C 048/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: VSM Geneesmiddelen BV (zastupnik: U. Grundmann, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Općeg suda (osmo vijeće) u predmetu T-578/14 od 16. rujna 2015., dostavljeno telefaksom 21. rujna 2015.
- poništi odluku predsjednika vijeća o neuključivanju dopisa podnesenih 22. srpnja 2015. i 24. srpnja 2015. u spis predmeta T-578/14, dostavljen 21. rujna 2015.
- utvrdi da je Komisija nezakonito propustila pokrenuti postupak ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane Europske agencije za sigurnost hrane u skladu s postupkom predviđenim člankom 13. stavkom 3. Uredbe (EZ) 1924/2006 od 1. kolovoza 2014., i, podredno, poništi odluku koja je navodno sadržana u dopisu Komisije od 29. lipnja 2014. o neprovođenju ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane EFSA-e u skladu s postupkom predviđenim člankom 13. prije 1. kolovoza 2014.
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 13. stavkom 3. Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama, Europska je Komisija bila dužna donijeti popis dozvoljenih tvrdnji u pogledu tvari korištenih u hrani najkasnije do 31. siječnja 2010. U okviru donošenja takvog popisa Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA) je bila zadužena za ocjenu zdravstvenih tvrdnji koje su dostavile države članice. Međutim, u rujnu 2010., Komisija je objavila da će ukinuti i preispitati postupak ocjene tvrdnji u pogledu biljnih tvari, te je EFSA prestala ispitivati te tvrdnje. Komisija je prekinula samo postupak ocjene u pogledu biljnih tvari, ali ne i postupak u pogledu sličnih kemijskih tvari.